

други думи, Скалигеровият възпитаник Ф. Грегоровиус „открива“ съответствия между „античността“ и средните векове ИМЕННО ТАМ, КЪДЕТО ТЕ ТРЯБВА ДА БЪДАТ според общата картина за дубликатите, описани от автора на тази книга в глава 6. Ще посочим някои от „паралелите на Грегоровиус“ по-долу.

Оказва се например, че „Ной (известният библейски патриарх! – А. Ф.) основал град недалече от Рим и го нарекъл със своето име; синовете на Ной: Янус, Яфет и Камез построили на Палатин града Яникул... Янус живеел на Палатин и по-късно, заедно с Нимрод (! – А. Ф.)... издигнал и град Сатурния на Капитолия“ [196], т. 3, с. 437. „През средните векове един паметник на форума Нерва (в Рим – А. Ф.) се наричал дори НОЕВ КОВЧЕГ“ [196], т. 3, с. 461, ком. 26.

Подобни уж „нелепи“ неща – от гледна точка на Скалигеровата история, точно отговарят на откритото от нас напластяване на Израелското и Юдейското царство върху Свещената римска империя от X–XIII в. и върху империята на Хабсбургите (Новгородците?) от XIV–XVI в. Вж. книгата „Библейска Рус“ за времето, през което е живял библейският Ной и кой е бил той.

Ето още един пример за известна средновековна „нелепица“. Но тя звучи нелепо само от гледна точка на Скалигеровата история. „Франките смятали, че са произлезли от Троя“ [196], т. 3, с. 361, ком. 28.

Ф. Грегоровиус отбелязва: „Много исторически събития могат да се обяснят с АНТИЧНИЯ ХАРАКТЕР НА ГРАДА, запазил се през цялото средновековие“ [196], т. 3, с. 443. Оказа се, че първите списъци на паметниците в Рим, направени, както се смята, не по-рано от XII в. от н.е., от съвременна, тоест Скалигеровска гледна точка, представляват „смайваща смесица от правилни и неправилни названия на паметници“ [196], т. 3, с. 447. Ето един ярък пример, един от многото, за тъждеството на „античността“ и средновековието. „Тя (тоест църквата „Св. Сергей“ – А.Ф.) била посветена не само на св.Сергий, но и на св.Вах; името на този светец ЗВУЧИ СТРАННО в тази древна, езическа местност; но не е единствено в Рим, понеже сред римските светии (тоест, сред християнските средновековни светии – А.Ф.) също намираме имена на други ДРЕВНИ БОГОВЕ И ГЕРОИ, например: св. Ахилес, св. Квирин, св. Дионисий, св. Иполит и св. Хермес“ [196], т. 3, с. 447.

Това показва, че всички тези средновековни християнски светии – Ахилес, Квирин, Хермес и другите, после са били изкуствено „захвърлени“ от Скалигеровата хронология в дълбокото минало, където са се превърнали в уж езическите, „антични“ богове и полубогове: Ахил, Квирин, Хермес и т.н.